

Forfatter: Knudsen, Jakob

Titel: Udrag fra MOD

Citation: Knudsen, Jakob: "Martin Luther", i Knudsen, Jakob: *Martin Luther*, 1915, s. 239.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-knudsenj09val-shoot-idm139983000302384/facsimile.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Martin Luther

Sporer, men ikke Ben- eller Armskinner. Derimod bar han, saavidt Tilio kunde se, Harnisk under den grønne Klædning.

Han smed sig stærkt tilbagelænet paa en Bænk, strakte Benene fra sig, men berørte derved ikke Gulvet med Fødderne: Hælene hævedes næsten et Kvarter derover af de lange Sporer, hvis Kringler borede sig i Fjælen.

Han skudrede sig og sagde: »Varmen gjør godt, selv paa en Mand i hans bedste Alder. Men vi skal ogsaa have den fra inden af. Hit med to Kander Malvasier! — Den Vin drikker I dog?» vendte han sig til Tilio.

»Ja, naar andre vil bekoste den.»

»Jeg drikker ingen anden Vin i Wittenberg — til Ære for Doktor Martin Luther. De siger, at han drikker aldrig Vand mere, men kun Malvasier. Er det sandt?»

»Det skulde saa være i den sidste Tid. Thi han har hidtil levet paa Munkevis.»

»Da veed jeg, han skal ikke paa samme Tid døje Bandstraalens Svie og Hede og endda intet drikke. — Han skal leve! — derpaa drikker vi ud!»

»I hedder von Hohenwaldau,« sagde Tilio. »Er det en Borg, med Forlov at spørge?»

»Det er et Slot og et frit Riddergods i Bayern.»

»Som tilhører jer?»

»Eller Ridder Kunz von Haarth — derom er Striden ikke til Ende. — Men det er den Fremmede til at spørge og ikke jer: er det sandt, at Doktor Martin har givet Ægtefolkene Raad og sagt, at om en Mand kan ikke skaffe sin Kone Børn, da skal Manden hemmelig tillade hende at faa Børn med hans Broder eller hans Ven, og hvis han vil ikke tilstede dette, da skal hun frit drage bort med en anden til et fremmed Land, forat Forargelse kan undgaaes?»

»Han har vistnok sagt noget derom. Men de siger, at det er enten bleven misforstaaet, eller at han har fortrudt det.»

»Han har ikke fortrudt at have sagt det, han har aldrig i Verden fortrudt det! Hvordan skulde han være en saa berømt og navnkundig Mand — og fortryde, hvad han har sagt! — Nej, men jeg veed godt, hvad dette er, jeg veed det helt vel — —»

Ridder Franz holdt inde og saae sig om i Skjænkestuen: »Kom her og fyld vore Krus igjen!» raabte han til Kjældersvenden.

Da denne stod hos dem med Vinen, sagde Ridder Franz